

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 6C/132/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413208615
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jančovič
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1413208615.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, rozhodol samosudcom JUDr. Mariánom Jančovičom, v právnej veci navrhovateľky: L. L., bytom L., C. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Danou Martinkovou, advokátkou, Bratislava, Záhradnícka 64 proti odporkyňi: H. V. L., bytom L., C. XXX/XX, zastúpenej LEGAL & CORP, s. r. o., Bratislava, Gajova 11, o určenie výživného

rozhodol:

Odporkyňa je povinná platiť navrhovateľke výživné 220,- eur mesačne počnúc 29. 04. 2013 vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca.

Zročné výživné v sume 1 614,22 eura je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľke v troch splátkach do 31. 12. 2014.

Vo zvyšku návrh zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 29. 04. 2013 žiadala navrhovateľka súd, aby zaviazal odporkyňu na platenie výživného vo výške 762,12 eura mesačne od podania návrhu.

Odporkyňa nesúhlasila s návrhom, pretože jej finančné pomery neumožňujú platiť navrhované výživné. Ako primerané výživné navrhla sumu vo výške minimálneho výživného.

Na návrh navrhovateľky zo dňa 16. 05. 2013, v ktorom sa domáhala, aby súd nariadil predbežným opatrením odporkyňi povinnosť platiť navrhovateľke výživné vo výške 500,- eur mesačne až do právoplatného skončenia konania o určenie výživného, rozhodol Okresný súd Bratislava IV uznesením č. k. 6C 132/2013-113 zo dňa 10. 06. 2013 tak, že zaviazal odporkyňu na platenie výživného navrhovateľke v nevyhnutnej miere, a to vo výške sumy životného minima na nezaopatrované dieťa podľa zákona č. 601/2003 Z. z. počnúc dňom vydania rozhodnutia o predbežnom opatrení. Na odvolanie navrhovateľky rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 8Co 508/2013-122 zo dňa 09. 09. 2013 tak, že zmenil uznesenie súdu 1. stupňa a zaviazal odporkyňu platiť navrhovateľke výživné vo výške 200,- eur mesačne. Vo zvyšku návrh zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 09. 2013.

Súd vykonal dokazovanie a zistil, že navrhovateľka je dcérou odporkyne a svedka H.. E. L., J.. Rodičia majú dve ďalšie vyživovacie povinnosti k dcéram X., nar. XX. XX. XXXX a V., nar. XX. XX. XXXX. Navrhovateľka je študentkou 3. ročníka N. of P. vo Y. L., v študijnom odbore biologické vedy, čo preukázala predloženým potvrdením zo dňa 23. 01. 2013. Navrhovateľke končí štúdium v júni 2014. Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že sa rozhodla študovať v C., s čím odporkyňa nesúhlasila a to napriek tomu, že školné odporkyňa dostane ako pôžičku a bude ju splácať po ukončení štúdia. Navrhovateľka platí školné formou pôžičky v sume 3 750,- libier za každý rok štúdia. Od júla 2013 býva spolu s ďalšími dvoma študentmi, kde platí mesačné nájomné 359,- libier. Tieto peniaze dostáva od otca. Ďalej má náklady za bývanie za vodu 69,- libier a za elektrinu a plyn 22,- libier mesačne. Platí internet 8,- libier mesačne. Tieto náklady jej platí otec. Náklady navrhovateľky sa pohybujú mesačne od 700,- do 900,- eur. Otec jej posielal na účet 230,- eur. S odporkyňou sa nebola schopná dohodnúť na výživnom. Okrem vyššie uvedených súm, dostáva mesačne od svojich krstných rodičov 150,- libier mesačne. Z výsluchu odporkyne súd zistil, že požadované výživné zo strany navrhovateľky je podľa odporkyne nereálne. Vzhľadom na ďalšie vyživovacie povinnosti je schopná platiť výživné do 150,- eur mesačne. Nesúhlasila s tým, aby navrhovateľka študovala v cudzine, pretože si uvedomovala, že navrhovateľka bude mať vyššie náklady, ako keby študovala na Slovensku. Finančná situácia odporkyne neumožňuje, aby sa podieľala na zvýšených finančných nárokoch navrhovateľky. Odporkyňa pracuje ako lekár v neštátnom zdravotníckom zariadení, odborná ambulancia klinickej imunológie a alergológie. Dcéra V. je študentkou 3.ročníka gymnázia a X. je študentkou 1. ročníka Karlovej univerzity Filozofickej fakulty. Z výsluchu svedka H.. E. L., J.. súd zistil, že okrem súdom určeného výživného 230,- eur mesačne, platí navrhovateľke aj ďalšie jej potreby. Mesačne je to tak v priemere 517,- eur. Je zamestnaný ako detský chirurg a jeho mesačný príjem je okolo 1 700 - 1 800,- eur. Okrem navrhovateľky si plní aj vyživovaciu povinnosť voči mladším dcéram po 200,- eur mesačne, dcére X. v podstate dáva 300,- mesačne. Podľa svedka, navrhovateľke pomáhajú aj jej starí rodičia, keď jeho matka ako aj matka odporkyne, navrhovateľke dávajú v priemere spolu 70,- eur mesačne. Podľa svedka, odporkyňa má lukratívny odbor imunológia a alergológia, s dostatkom pacientov. Z potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 odporkyne súd zistil, že mala základ dane 6 605,87 eura, daň 1 255,11 eura a daňový preplatok 189,14 eura. Z potvrdenia o zdaniteľných príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti o predavkoch na daň a daňovom bonuse na vyživované dieťa za rok 2013 na meno H.. E. L., J.. súd zistil, že mal úhrn zúčtovaných a vyplatených príjmov 15 111,06 eura. Z potvrdenia Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou v Bratislave za rok 2013 mal svedok čistú mzdu spolu 10 562,91 eura. Svedok mal ďalej príjem z firmy EUROMED, s. r. o. za rok 2013 spolu 336,54 eura. Odporkyňa platila výživné na základe predbežného opatrenia nasledovne: od júla 2013 do novembra 2013 sumy 88,82 eura mesačne a od decembra 2013 do marca 2014 90,42 eura.

V zmysle § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov sa v akej miere o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

V zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine súd má povinnosť zisťovať životnú úroveň rodičov, na ktorej sa má dieťa právo podieľať. Okrem príjmových pomerov sa zisťuje celková majetková situácia povinného rodiča. Všeobecne platí, že výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča a jeho snahe z tohto dôvodu vyhnúť sa plneniu vyživovacej povinnosti. Kritéria na strane rodičov sa posudzujú vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami na strane oprávneného dieťaťa. Ide o osobné právo dieťaťa. Súd vymedzuje vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu osobitne na základe jeho individuálnych potrieb.

V zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

V zmysle § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Odporkyňa mala povinnosť preukázať pred súdom príjmy z inej než závislej činnosti; povinnosť predložiť súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a povinnosť umožniť súdu sprístupnením údajov zistenie potrebných na rozhodnutie (P., E.; Y., E.: Zákon o rodine s komentárom, Iura Edition, Bratislava, r. 2009, str. 328 - 329).

V zmysle § 75 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

V zmysle § 132 OSP dôkazy súd zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Po vykonanom dokazovaní má súd za to, že uplatnené potreby navrhovateľky sú čiastočne odôvodnené, pretože nemožno jej štúdium financovať iba zo zárobku otca. Výživné plnoletého dieťaťa by malo byť primerané a zodpovedať jeho potrebám. Treba brať do úvahy, že navrhovateľka nemá možnosti a podmienky žiť sa samostatne. Odporkyňa nesúhlasila s navrhnutým výživným, keď vzhľadom na jej príjem je primerané výživné 88,82 eura. Odporkyňa v daňovom priznaní k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 vykazuje priemerný mesačný netto príjem 550,48 eura. Odporkyňa okrem daňového priznania žiadnym spôsobom nedokladovala výšku svojich príjmov, ktoré má z podnikateľskej činnosti. Preto súd pri určovaní výšky výživného vychádzal z toho, že odbor imunológie a alergológie, v ktorom je činná odporkyňa, má dostatok pacientov, jedná sa o lukratívny odbor medicíny. Odporkyňa je činná v neštátnom zdravotníckom zariadení ako lekárka a nič jej nebráni dosahovať také zárobky, aby si mohla splniť vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke v primeranej výške. Pri navrhovateľke prihliadol súd pri určovaní výživného na tú skutočnosť, že hoci školné má zaplatené na základe pôžičky, ktorá bude splatná po ukončení štúdia, že okrem otca svedka H.. E. L., J., ktorý platí navrhovateľke výživné 230,- eur mesačne plus hradí ďalšie náklady v priemere 500,- eur mesačne, dostáva navrhovateľka aj od svojich krstných rodičov 150,- libier mesačne. Pri zhodnotení týchto príjmov a možnosti navrhovateľky, by vyživovacia povinnosť odporkyne nemala presahovať vyživovaciu povinnosť otca navrhovateľky. Preto pri zhodnotení individuálnych pomerov tak na strane navrhovateľky ako aj odporkyne, dospel súd k záveru, že primerané výživné je 220,- eur mesačne. Súd zaviazal odporkyňu na platenie výživného sumou 220,- mesačne od podania návrhu, t. j. 19. 04. 2013 a vo zvyšku návrh ako nedôvodný s poukazom na ustanovenie § 66 O. s. p. zamietol.

Odporkyňa mala za obdobie od 29. 04. 2013 do 18. 03. 2014 zaplatiť navrhovateľke 2 420,- eur (220 x 11), zaplatila však len sumu 805,78 eura, takže jej vznikol nedoplatok v sume 1614,22 eura. Vzhľadom na to, že navrhovateľka končí štúdium v júni 2014, rozhodol súd v zmysle § 160 ods. 1 O. s. p. tak, že síce povolil odporkyni tri splátky, avšak s tým, že celé zročné výživné má byť zaplatené do konca roku 2014. Dlhšia lehota splátok by vzhľadom na funkciu, ktorú má výživné a to, že navrhovateľka končí štúdium, znevýhodnila navrhovateľku, ktorá nezavinila meškanie zo strany odporkyne v neprimeranej.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 2 OSP, pretože účastníci mali vo veci úspech len čiastočný. Súd môže náhradu trov pomerne rozdeliť, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, je možné podať návrh na jeho výkon podľa osobitných predpisov.